

fale den af Ministeren foreslaaede Vej. Jeg gentager, at for mig staar det saaledes, at de nugældende Bestemmelser har virket ganske fortræffeligt, paa en Maade, der ikke har været kostbar, men har sikret og opretholdt det danske Smørs udmærkede Stilling, navnlig i England, medens det paa den anden Side har været et ganske fortræffeligt Produkt, som Konsumenterne her i Landet har faaet i den danske Margarine med den lyse Farve. Jeg haaber, at man i Udvalget skal faa de Oplysninger, jeg har savnet, og som for mig er af afgørende Betydning, hvis jeg skal kunne ændre den Stilling, jeg her har taget til Lovforslaget. Tillige ønsker jeg først at faa oplyst af den højtærede Minister, hvad Landbrugsinstitutionerne, hvad Mejeriorganisationerne og Landbohøjskolen har sagt angaaende dette Lovforslag. Jeg gaar selvfølgelig ud fra, at disse Institutioner har været spurgt, saa at Svaret er let at tilvejebringe. Dette er for mig Hovedpunkterne, naar jeg ikke, eller i alt Fald først efter meget nøje Prøvelse og Undersøgelse, tør anbefale at forlade den Vej, der hidtil har vist sig fuldt tilfredsstillende for alle Parter i vort Land.

Det andet Punkt, jeg ønsker at gøre en Bemærkning til, er § 29: „Denne Lov gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. Anordning gøres gældende der med de Lempelser, som ifølge disse Øers særlige Forhold maatte findes ønskelige“. Jeg henstiller til den højtærede Landbrugsminister, saavel som til hans Kolleger, at vi saa vidt som muligt bliver fri for denne Paragraf i de Lovforslag, de fremsætter. Jeg har en Gang før, vistnok i Anledning af Lovforslaget om Bogføring, hvor der fandtes en lignende Bestemmelse, gjort opmærksom paa denne Sag. Man enedes da fra alle Sider om at komme bort fra denne Bestemmelse. Mit Standpunkt er, at da Færøerne har deres særlige Repræsentanter her i Rigsdagen, har de ganske samme Krav paa, at der lovgives for dem under Medvirken af alle Lovgivningsmagts Faktorer og ikke af en Minister ganske alene. Jeg tror ikke om den højtærede Landbrugsminister, at det er af Herskeller Magtsyge, at han har foreslaaet denne Paragraf, thi vi har jo set den gaa igen adskillige Gange, men det drejer sig her om et konstitutionelt Spørgsmaal. Saa vidt jeg ved, var det gamle Christen Berg, der første Gang gjorde opmærksom derpaa; han ønskede nemlig saa lidt som muligt af den Slags Forhold afgjort af Administrationen og saa meget som muligt afgjort

af Lovgivningsmagten. Men jeg antager, at hvis Loven i øvrigt gaar igennem, kan man let blive enig om dette Punkt.

Johan Knudsen: Der er i det foreliggende Lovforslag en Bestemmelse, en særdeles vigtig Bestemmelse, som jeg nærer den største Betænkelighed ved. Det er Bestemmelsen om at gaa bort fra de nuværende Regler, hvorefter der ikke maa gives Margarine en stærkere gul Farve end foreskrevet i Loven af 19. April 1907. Ærede foregaaende Talere har været inde paa denne Sag, særlig den sidste ærede Taler, det ærede Medlem fra Sorø (Poul Christensen), hvis Opfattelse i denne Sag falder sammen med min. Sagen har, synes jeg, for vort gode danske Smørs Renomé saa stor Betydning, at ogsaa jeg maa dvæle ved den. Jeg vil i Dag kun dvæle ved dette Spørgsmaal.

Fire Ting er bragte i Anvendelse for at sikre Mejerierne og Konsumenterne mod Forfalskning af Smør med Margarine, nemlig: Emballagen, Farven, de kemiske Forhold og Røbestoffet. De kemiske Forhold har givet Anledning til Ændringer i Loven paa Grund af de kemiske Undersøgelers Ufuldkommenhed. Røbestoffet er først kommet til senere, og, for at det kan svare til sin Hensigt, maa der gaa en kemisk Analyse forud. Emballagen og Farven er de stabileste og ældste. Men Emballagen kan kun yde en indirekte Beskyttelse, idet den ikke hæfter ved Stoffet. Mod Forfalskning af Smør er Farven det mest praktiske, det billigste, det retfærdigste Hjælpemiddel. Det mest praktiske, fordi det kan ses baade af Køber og Sælger, det billigste, fordi det intet koster, og det retfærdigste, fordi det sætter Fabrikanten af Margarine i Stand til at give Surrogatet en tiltalende, naturlig Farve og derved, at det kun tillader Farvning indenfor en bestemt Grænse, gør en bestemt Adskillelse mellem Smør og Margarine, saaledes at Margarinen fremtræder med en blegere Tone end Smør.

Jeg tror, det var afdøde Folketingsmand Jens Busk, som her i Tinget under de første Forhandlinger om Margarine-loven udtalte, at han i og for sig intet havde imod, at Folk spiste Margarine i Stedet for Smør, men at han ønskede, at al Margarine, der skulde udbydes til Salg, skulde farves grøn. Selvfølgelig være det langt fra mig at gaa saa vidt, men den nuværende Farvnuance mellem Smør og Margarine ønsker jeg bibeholdt.

Den højtærede Landbrugsminister vil